

om arbejde, uanset om arbejdet er anvist eller henvist, og uanset om det er arbejde på det almindelige arbejdsmarked uden tilskud til arbejdsgiveren eller om det er arbejde, der tilbydes i henhold til f.eks. arbejde med løntilskud efter lov om beskæftigelsesmuligheder for unge m.v., beskæftigelsesprojekter eller arbejdstilbud efter lov om arbejdstilbud til ledige. Kontanthjælpsmodtageren skal ligeledes tage imod tilbud om beskæftigelsesfremmende foranstaltninger, herunder uddannelsestilbud, som vil kunne medvirke til at bedre den pågældendes fremtidige erhvervs muligheder. Konsekvensen af ikke at tage imod disse tilbud vil være, at der ikke kan ydes kontanthjælp, så længe tilbuddet fortsat står åbent. Når tilbuddet ikke længere står åbent (senere er bortfaldet), kan det sociale udvalg træffe beslutning om tilbagebetaling efter bistandslovens § 26, stk. 1, nr. 1.

Til nr. 12.

Det foreslås at indføre et loft over § 42-hjælpen, således at den samlede hjælp kan ydes uden begrænsninger af de hidtidige indtægter under forudsætning af, at summen af grundydelse, boligtillæg og børnetillæg ikke overstiger det beløb, som udgør 10/9 af højeste dagpenge efter § 47 i lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. med fradrag for skat af dette beløb.

Overstiger den beregnede hjælp dette niveau, kan der udbetales en højere hjælp, hvis ansøgerens hidtidige indtægter giver grundlag herfor. Hjælpen kan dog ikke overstige 90 pct. af ansøgerens hidtidige indtægter. Der henvises til bemærkningerne til forslaget under nr. 5.

Baggrunden for at indføre et loft over § 42-hjælpen er at undgå, at visse familier med et højt samlet beregningsniveau modtager en væsentlig større støtte i kontanthjælp under et revalideringsforløb, end hvad de vil kunne forvente at tjene (netto) på arbejdsmarkedet. Grænsen på 10/9 af dagpengemaximum skal ses som udtryk for den lønindtægt, der berettiger til højeste dagpenge. Med den gennemsnitlige kommunale skatteprocent udgør 10/9 af dagpengemaximum efter skat 82.235 kr. (pr. 1. januar 1989).

De særlige uddannelses- og/eller handicapbetingede udgifter holdes uden for loftet.

Til nr. 13.

Som led i regeringens målsætning med hensyn til at tage særlige initiativer for at få kontanthjælpsmodtagere ud af den passive forsørgelse foreslås det, at socialministeren kan tillade, at en kommune får overført statens besparelser på kontanthjælpsområdet, når der etableres særlige beskæftigelses- og uddannelsesordninger for ledige kontanthjælpsmodtagere.

Det overordnede mål for sådanne projekter er at forbedre beskæftigelsesmuligheder for ledige kontanthjælpsmodtagere.

Hensigten er, at alle ledige, der har været tilmeldt arbejdsformidlingen som arbejdsledige i en vis kortere periode, skal have tilbudt en beskæftigelsesmæssig eller uddannelsesmæssig foranstaltning. Der udbetales løn eller kursusgodtgørelse efter reglerne i lov om beskæftigelsesmuligheder for unge m.v.

Efter de gældende regler ophører kontanthjælp efter bistandsloven, hvis pågældende overgår til foranstaltninger, der finansieres af kommunens afsatte beskæftigelsesmidler efter lov om beskæftigelsesmuligheder for unge m.v. i kommuner og amtskommuner. Hvis en kommune – som led i den foreslåede forsøgsordning - af egne midler herudover udvider aktiviteten på de nævnte foranstaltninger og overfører kontanthjælpsmodtagere til ordningen, sparer staten refusionsbeløbet af kontanthjælpen for den periode, hvor den pågældende deltager i projektet.

Det foreslås derfor, at bistandslovens § 133 kan fraviges, således at socialministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler for en overførsel af statens besparelse til de kommuner, der har fået tilladelse til projektet af socialministeren.

Den statslige refusion udgør 50 pct. af udgifter til en gennemsnitlig kontanthjælpsmodtager for den periode, hvori pågældende deltager i foranstaltningen. Ordningen svarer til den forsøgshjemmel, der findes i frikommunelovens § 35.